

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง "ผลของการสอนโดยใช้แนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. แสดงค่ามัธยัมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) จากคะแนนแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้ง 3 ห้อง
2. แสดงค่ามัธยัมเลขคณิตของแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม
3. แสดงผลการทดสอบภาวะแห่งความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม
4. แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติหลังการทดลอง
5. แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติหลังการทดลอง
6. แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติหลังการทดลอง
7. แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและทักษะการพูดของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

ตารางที่ 1 แสดงค่ามัธยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากคะแนนแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้ง 3 ห้อง

ประชากร	N	\bar{X}			S.D.		
		ทักษะการฟัง	ทักษะการพูด	รวม	ทักษะการฟัง	ทักษะการพูด	รวม
ป.6/1	25	30.28	17.00	47.28	5.76	9.97	15.54
ป.6/2	25	23.72	16.12	39.84	6.92	13.18	18.44
ป.6/3	25	23.76	16.20	39.96	7.06	12.31	16.33

จากตารางที่ 1 แสดงว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/1 มีค่ามัธยเลขคณิตและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษเท่ากับ 47.28 และ 15.54 รองลงมาคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 เท่ากับ 39.96 และ 16.33 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 เท่ากับ 39.84 และ 18.44

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงค่ามัธยัมเลขคณิตของคะแนนแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t
ป.6/2	25	39.84	18.44	0.02
ป.6/3	25	39.96	16.33	

$$P < .05 \quad (.05148 = 2.00)$$

จากตารางที่ 2 ค่า $t = 0.02 < 2.00$ แสดงว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/2 และ 6/3 มีคะแนนจากการทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ฉะนั้น นักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็นนักเรียนที่มีความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษใกล้เคียงกัน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงผลการทดสอบภาวะแห่งความแปรปรวนของคะแนนแบบทดสอบความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่ม

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	F
ป.6/2	25	39.84	18.44	1.28
ป.6/3	25	39.96	16.33	

$$P < .05 \quad (.05F_{24,24} = 1.98)$$

จากตารางที่ 3 ค่า F 1.28 < 1.98 ดังนั้นส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความสามารถพื้นฐานด้านทักษะการฟังการพูดภาษาอังกฤษของตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติหลังการทดลอง

นักเรียน	N	\bar{X}	S.D	t
นักเรียนกลุ่มทดลอง	25	28.16	5.20	1.66
นักเรียนกลุ่มควบคุม	25	25.92	6.86	

$P < .05$ ($.05 t_{47} = 2.00$)

จากตารางที่ 4 ค่า t $1.66 < 2.00$ แสดงว่าหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังไม่แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติหลังการทดลอง

นักเรียน	N	\bar{X}	S.D	t
นักเรียนกลุ่มทดลอง	25	25.16	7.37	1.81
นักเรียนกลุ่มควบคุม	25	21.46	8.38	

$P < .05$ ($.05t_{47} = 2.00$)

จากตารางที่ 5 ค่า t 1.81 < 2.00 แสดงว่าหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการพูดไม่แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 6 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด
ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบ
ปกติหลังการทดลอง

นักเรียน	N	\bar{X}	S.D	t
นักเรียนกลุ่มทดลอง	25	53.32	15.53	1.95
นักเรียนกลุ่มควบคุม	25	47.38	13.06	

$$P < .05 \quad (.05t_{47} = 2.00)$$

จากตารางที่ 5 ค่า t $1.95 < 2.00$ แสดงว่าหลังการทดลอง นักเรียนกลุ่ม
ทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษา
อังกฤษด้านทักษะการฟังและการพูดไม่แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตาม
แนวการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด
ของกลุ่มที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์และแนวการสอนแบบปกติ
ระหว่างก่อนและหลังการทดลอง

นักเรียน	N	ก่อนการทดลอง(\bar{X}_1)	S.D.	หลังการทดลอง(\bar{X}_2)	S.D.	t
นักเรียนกลุ่มทดลอง	25	30.56	6.45	53.32	15.53	13.42*
นักเรียนกลุ่มควบคุม	25	27.52	9.35	47.38	13.06	13.51*

*P < .05 ($.05t_{24} = 2.06$)

จากตารางที่ 7 ค่า t กลุ่มทดลอง เท่ากับ $13.42 > 2.06$ และ ค่า t กลุ่มควบคุมเท่ากับ $13.51 > 2.06$ แสดงว่า หลังการทดลอง นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์ และ นักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามแนวการสอนแบบปกติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังและทักษะการพูด สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย